

17/10/2013
01 - VON - EV

De Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge, eerste kamer, heeft het hierna-
volgend vonnis verleend:

In de zaak **11/2.218/A**

Rep. nr. 2013/ 90946

De **GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR bevoegd voor de PROVINCIE WEST-VLAANDEREN, bij het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid Inspectie RWO**, voorheen met kantoor te 8000 Brugge, Werkhuisstraat 9, en thans te 8200 Sint-Michiels (Brugge), Jacob van Maerlantgebouw, Koning Albert I laan 1.2. bus 94,

woonstkenze doende ten kantore van zijn raadsman meester
hierna vernoemd,

eiser,

hebbende als raadsman meester , advocaat, met kantoor te
(ref:)

tegen

De heer , wonende te , industrieel, geboren te op

verweerder,

hebbende als raadsman meester , advocate, met kantoor te

I. PROCEDURE

De zaak werd ingeleid bij dagvaarding, die regelmatig werd betekend aan verweerder op 07 juli 2011. De vordering werd overgeschreven op het hypotheekkantoor van op 13 juli 2011 met referentie

Gelet op het tussenvonnis van deze kamer en rechtbank de dato 02 oktober 2012 waarbij een plaatsopneming werd bevolen.

Gelet op het proces-verbaal van plaatsbezoek de dato 27 november 2013.

Partijen hebben hun middelen en besluiten hernomen voor huidige samenstelling in openbare terechtzitting van 19 september 2013.

VRIJGESTELD VAN HET GRIFFIERRECHT
Afschrift ter kennisgebracht in
uitvoering van art.
F32
6/2/2

Kennis werd genomen van het dossier van de rechtspleging en van de door beide partijen overgelegde stukken.

De artikelen 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 tot regeling van het taalgebruik in gerechtszaken werden in acht genomen.

II. VOORWERP VAN DE VORDERING

Partijen verklaren op de voormelde pleitzitting van 19 september 2013, dat de herstellvordering van eiser thans nog enkel beperkt is tot de vijver, gelegen op het perceel te kadastraal gekend onder

wat impliceert het dempen van de wederrechtelijk aangelegde vijver.

III. BEOORDELING

1. De herstellvordering is beperkt tot de vijver op voormeld perceel, die volgens eisende partij dient te worden gedempt.

2. Verwerende partij beroept zich in rechte vooreerst op het kennelijk onredelijk karakter van de herstellvordering (die bijgevolg op grond van artikel 159 van de Grondwet) buiten beschouwing zou moeten worden gelaten.

Er kan vooreerst worden aangenomen dat het advies voor de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voor de rechtbank niet bindend is. Voor het beoordelen van een kennelijk onredelijk karakter kan een plaatsopneming met een de visu vaststelling juist een duidelijk beeld hierop werpen (hetgeen door de Hoge Raad voor het Herstelbeleid (bijna) nooit gebeurd). De adviezen zijn (meestal) gesteund op het voorgelegd administratief dossier.

De rechtbank dient op dit punt na te gaan indien de vordering tot herstel uitsluitend genomen is in het kader van een goede ruimtelijke ordening. Zoniet is er sprake van een kennelijk onredelijk karakter wat de interne legaliteit van de herstellvordering aantast.

3. Uit de gegevens van de plaatsopneming blijkt onder meer:

- dat de vijver mee van belang is in het kader van de waterhuishouding in het gebied: het gebied is tamelijk waterrijk en de keuze voor een vijver is en gerechtvaardigde keuze: er waren mogelijks ook andere opties doch de keuze voor een weliswaar relatief grote vijver kan mee gerechtvaardigd worden in het landschappelijk kader;
- dat de vijver is aangepast en is geïntegreerd op het terrein en is niet van die aard om als storend in het landschap te worden beschouwd.

Deze elementen werden door eiser ten onrechte niet in overweging genomen.

Er zijn aldus geen redenen van een goede ruimtelijke ordening in het algemeen belang voorhanden om een herstellvordering te rechtvaardigen. Verwerende partijen beroepen zich op dit punt terecht op het kennelijk onredelijk karakter.

4. De vordering, zoals thans nog hangende, is aldus ongegrond.

5. Verweerder dient te worden beschouwd als in het ongelijk gestelde partij. Hij wordt veroordeeld tot de kosten van het geding.

**OM DEZE REDENEN BESLIST DE RECHTBANK,
in eerste aanleg en op tegenspraak, als volgt:**

Verklaart de (thans nog hangende vordering) van eiser ontvankelijk, doch ongegrond.

Veroordeelt verweerder tot de kosten van het geding, in zijn hoofde niet te begroten en in hoofde van eiser als volgt begroot:

- kosten dagvaarding:	235,64 euro
- hypothecaire overschrijving:	112,05 euro
- kosten hypothecaire overschrijving vonnis:	PM
- kosten plaatsopneming	PM

Verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande elk rechtsmiddel.

Sluit de mogelijkheid van kantonnement niet uit.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting in het gerechtsgebouw te Brugge op **zeventien oktober tweeduizend en dertien**.

Aanwezig zijn:

, ondervoorzitter, alleenrechtsprekend;
, griffier.